

İman Erleri

– Yercekimi · 27 Aralık 2021

keskin bir iman yürüyüşü..eldivenin altında sanki bir kaplan pencesi varmış gibi..cesarettten mütevellit yorgun olabilirse yükünü omuzlamış beden, iste o zaman belki vazgeçer bu yuruyusten. hic kimsenin nankörce bir tebessume ihtiyacı olmadığını farkederek bu sessiz manzara seyrine beyaz tanecikler altında bir o kadarda nahif bir esaret hissederek yürür. kime yürür bu yozlaşmış memleketin sığ bilinçlerinden kaçan ıssız güzel. bunyesinin alışkın olmadığı ufku geniş hayaline kavusmakmi bu iman arzusu, yoksa ölüme giden kelepçeli yigidin dehlizlerdeki macerasınadır konuşlanan hedef. menzil uzun ve resim heybetini almış artık , geri donusu olmayan bir hikayenin ortasında , hemde hikayenin en güzel yerinde olma mutluluğuyla kaplar heyecan tüm kalbini aşarak bu kibrini oyuncagi yapmış iman erlerini. durmak istemez , durursa cihad sona erer. yıkılmışlık hissi siner dolar iman giysisine , sonra baslar herşey yeniden heyecan verici bir döngü içinde. sessiz kalmalı yorulmamalı iman erleri, yurumeli ruzgarlı kızıllıkta zikri dinleyerek. varsa bir tutku nikotini seyre dalmalı çekip çekip iman trenini , trenin ucunda Allahın rahmeti olduğunu bilerek..birazda zamanı seyre dalmalı , gelişine gidişine gelmişine geçmişine dalmalı beslediği özlemi iman damarından süzermişçesine. gelinebilecek en uç menzilde temas etmesi gereken bir öz varsa oraya kadar sıçratmalı bu damarlarından süzen her neyse..